96 See, kes ristisambas ripub

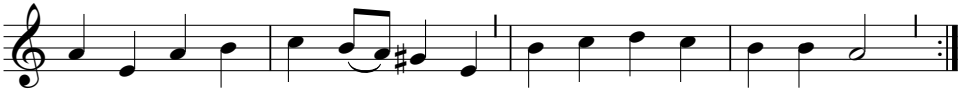

See, kes ris - ti - sam - bas ri - pub, Jee - sus, on mu ar - mas - tus!
Te - ma poo - le sü - da ki - pub, Ta on mi - nu rõõ - mus - tus!

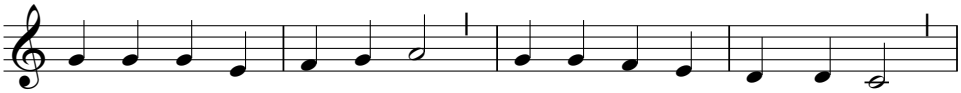

Saa - tan, ilm ja ker - ge - meel saa - dak - sid mind sur - ma - teel';

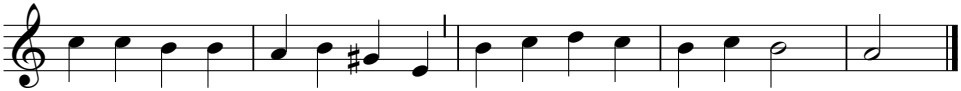

e - lu tõe - li - se ma saa-nud, sest et Jee - sus kan - na - ta - nud.

2. See, kes ristisambas ripub,
Jeesus, on mu armastus!
Minu usk ta juurde kipub,
seal mu hingel õnnistus!
Jeesus on mu aitajaks,
minu rahukuningaks,
päästjaks, elukaevuks saanud,
sest mu eest Ta kannatanud.

3. See, kes ristisambas ripub,
Jeesus, on mu armastus!
Kui ka patt mu peale kipub,
õigus on mu pärandus.
Hirmus, kui veel pattu teen,
Jeesust jälle risti löön:
et on Jeesus kannatanud,
olen mina uueks saanud.

4. See, kes ristisambas ripub,
Jeesus, on mu armastus!
Kui kord surm mu peale kipub –
mis ta muud kui õnnistus!
Ihu jälle põrmuks saab,
Jeesus hinge ülendab.
Ta mu surma kannatanud
ja mu lunastajaks saanud.

5. Hinge peigmees ristisambas,
Jeesus, minu armastus!
Mis mind Sinu juurde tõmbas,
on Su arm ja halastus.
Sinu heldus hoidku mind,
kuni taevas kiidan Sind,
et Sa mind nii armastanud,
ristisurma kannatanud.

Viis: "Der am Kreuz ist meine Liebe"
Frankfurt (am Main), 1738.
Sõnad: Johann Ernst Greding, 1676-1748.
Tõlge: Carl Johannes Masing, 1811-1878.